

opusdei.org

Od nowa!

Znany psychiatra Victor Frankl zachęcał wszystkich do życia tak, "jakby żyło się po raz drugi". Za tą radą stara się iść Gianluca Segre, włoski supernumerariusz, który codziennie pamięta o słowach św. Josemarii: "Nunc coepi: Teraz zaczynam!"

30-08-2006

Poznałem Opus Dei jako uczeń, niedługo przed pójściem na studia. Uderzyły mnie radosna atmosfera i poziom ludzki oraz przygotowanie

zawodowe niektórych osób. Należę do Dzieła od końca lat 70.

Jaką pomoc otrzymał Pan przez te lata?

Przed wszystkim nauczono mnie tu ciągle korygować mój kierunek marszu, najpierw jako studenta, potem jako nauczyciela –uczę filozofii w szkole w Turynie, a wreszcie jako męża i ojca.

Szczególnie cenię sobie otwarte spojrzenie na życie, które przypisuję stale otrzymywanej formacji chrześcijańskiej.

Pamiętam, że jako student udałem się na pewne zajęcia organizowane w ośrodku Opus Dei, podczas których mówiliśmy o wielkich myślicielach, klasycznych i współczesnych.

Ale najważniejszą pomoc otrzymałem w sprawach duchowych. Środki formacji chrześcijańskiej, a

szczególnie kierownictwo duchowe, prowadziły mnie z wielką wolnością do ciągłego odkrywania Boga i Jego obecności. Przez to, dzień po dniu, staram się być razem z Nim, jak z przyjacielem.

Ale co się dzieje, jeśli te relacje lub formacja są niestale?

W takich wypadkach staram się wrócić na nowo do gry podczas jednego z comiesięcznych lub cotygodniowych spotkań, które są organizowane w ośrodku Opus Dei.

Patrząc na to w inny sposób, formacja chrześcijańska otrzymywana w Opus Dei polega mniej więcej na napełnianiu baku paliwa. Samochód jedzie do przodu, ale to ja decyduję, w jakim kierunku.

To kolejna z rzeczy, które lubię w moim powołaniu. Należenie do Opus Dei nie oznacza zamknięcia się w jakiejś grupie. Raczej zachęca się tu

ciebie do życia z odpowiedzialnością i osobistą inicjatywą pośród świata.

Do czego prowadzi Pana to wszystko, co Pan otrzymał?

Otrzymałem tyle, że odczuwam potrzebę dania innym tego, co mam.

Na przykład, jako nauczyciel, stawiam przed uczniami atrakcyjne cele ludzkie i chrześcijańskie. Lekcja filozofii lub historii pozwala poruszyć kwestie etyczne i antropologiczne, które ich interesują.

Czasem to oni sami wysuwają temat. Pamiętam, że kilka dni temu, rozmawiając o Soborze Trydenckim, zarzucili mnie pytaniami dotyczącymi spowiedzi, sumienia, poczucia dobra i zła.

Jednym z największych pragnień chrześcijanina powinno być, jak przypominał św. Josemaria, “dawanie doktryny”. Ja staram się

czynić to z naturalnością, szanując sumienia wszystkich, równocześnie nie uchybiając prawdzie.

Wiele etapów historii powinno być zbadanych z innym podejściem. Moi uczniowie na przykład wiedzą, że nie zgadzam się na mówienie o średniowieczu jako o ciemnym okresie. Nie przedstawiam też nauki jako czegoś przeczącego wierze, raczej wręcz przeciwnie.

To zawsze wielka radość widzieć, jak niektórzy uczniowie czytają z własnej chęci książki, które im polecam na lekcji. Mają głód poznania prawdy.

W ostatnich latach, razem z innymi przyjaciółmi, zorganizowaliśmy cykl zajęć pod nazwą “Minimaster”. Podczas nich razem z uczniami powtarzaliśmy pewne tematy z historii, z myśli politycznej lub ekonomicznej, bioetyki lub innych, które dotyczą nauki, filozofii i wiary.

Wszystkie sprowadzone do
wspólnego mianownika
chrześcijańskiego humanizmu.

Razem z żoną miałem radość
zobaczenia tego, że nasze dzieci,
razem z ich przyjaciółmi, są
członkami klubu dziecięcego, w
którym starsza młodzież organizuje
im zajęcia formacyjne i czas wolny.
Formacja chrześcijańska w klubie
jest powierzona Opus Dei.

Zdałem sobie sprawę, że wielki ideał
– ukazywanie wszystkim Chrystusa
w każdej rzeczywistości ludzkiej –
wymaga, abym ja był zdolny do walki
z moimi wadami.

Droga do świętości przebiega przez
wszystkie życiowe okoliczności, o
każdej porze, we wszystkich
minutach, w każdej z sześćdziesięciu
sekund, powiedziałby Kipling. Z
takim przekonaniem mogę zacząć
każdy dzień z nowym zapalem i z
nową nadzieją.

W ten sposób przygoda życia nigdy się nie kończy.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/od-nowa/> (20-03-2026)